

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6Pc/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203105
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drúžková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1118203105.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Denisou Drúžkovou v právnej veci navrhovateľa: U. Š., narodený XX.XX.XXXX, bytom L. XX, Bratislava, zastúpený: JUDr. Y. R., bytom Q. XXX, proti manželke: L. Š., rodená G., narodená XX.XX.XXXX, bytom A. X, Q., o rozvod manželstva, takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo účastníkov U. Š., narodeného XX.XX.XXXX a L. Š., rodenej G., narodenej XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Q., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 15.02.2018 sa navrhovateľ domáhal proti manželke rozvodu ich manželstva. Svoj návrh odôvodnil tým, že manželstvo bolo uzavreté z lásky po štvorročnej známosti. S manželkou sa zoznámil na pracovisku, kde spolu pracovali. Po uzavretí manželstva bývali v manželkinom byte na Q. ulici v Q.. Dňa XX.XX.XXXX sa im narodil syn U. a dňa XX.XX.XXXX syn R.. V prvom roku bolo ešte manželstvo harmonické a plné vzájomnej lásky. K narušeniu manželských vzťahov došlo v roku 1986 a asi pol roku po narodení syna U. a výmene bytu z Q. na I.. Navrhovateľ navštívil i predmanželskú a manželskú poradňu, manželka záujem o záchranu vzťahov neprejavila. Za účelom zlepšenia finančnej situácie v manželstve odišiel navrhovateľ v roku 1988 pracovať do zahraničia, aby sa vzťahy po návrate zlepšili. Chvilu po návrate v roku 1989 sa aj zlepšili, ale potom sa opäť naštrbili. Medzi manželmi existovali vážne nezhody v súvislosti so starostlivosťou o deti, domácnosť a financie. Často dochádzalo k hádkam. Navrhovateľ niekoľkokrát navštívil i psychológa, manželka nie. Navrhovateľ pristúpil ku kúpe chalupy v Brezne v roku 1986 s tým, že pobytom cez víkendy sa vzťahy zlepšia, avšak jeho úsilie bolo zbytočné. V roku 1999 si našiel priateľku, vzťah trval pol roka. Po rozchode s priateľkou si myslel, že vzťahy medzi manželmi sa dajú do poriadku. Navrhovateľ bol za to, aby sa všetci presťahovali do jeho bytu na L. XX. Chcel, aby si manželka kúpila byt na A. ulici, pretože byt na L. je jednoizbový. Manželia spolu intímne nežijú. Navrhovateľ mal už vo februári 2007 pripravený návrh na rozvod, ale nepodal ho. Podal návrh na rozvod v roku 2016. Prvostupňový súd ich rozviedol, ale po odvolaní manželky krajský súd na základe jeho vyjadrenia, aby manželstvo ponechal a nerozviedol, tak aj v roku 2017 bolo. Bolo to skôr po dôkladnom presvedčaní jeho právnikom, aby si to predsa len zvážil kvôli veku a deťom. Bol to dlhý a odborný, ale citový rozhovor zo strany právnikom. Navrhovateľ podľahol a nechal sa presvedčiť. Už je to nie 9 rokov, ale 10 a stále to pokračuje. S manželkou spolu nevedia žiť, nedokážu si nájsť cestu, žijú ako cudzí ľudia. Navrhovateľ je z toho frustrovaný a to vzájomné nedorozumenie ho fyzicky i duševne ubíja. Nemal sa dať presvedčiť, nič sa nezmenilo, všetko je po starom. Podľa navrhovateľa manželstvo veľmi dlhú dobu vôbec neplní funkciu a účel. Deti sú dospelé a žijú si svojím životom. Každý z manželov má byť v osobnom vlastníctve, navrhovateľ na L. XX a manželka na A. X. Vzťah je už veľmi dlhé roky medzi manželmi narušený a manželstvo vôbec neplní žiadnu zo

svojich funkcií. Manželia spolu nekomunikujú, nežijú, vzájomne sa odcudzili. Sú ako dvaja ľudia, nasilu sa pozdravia a sem tam povedia jednu vetu. Vyhýbajú sa vôbec stretnúť.

2. Manželka sa k návrhu navrhovateľa písomne nevyjadrila, na nariadenom pojednávaní deklarovala nesúhlas s rozvodom manželstva, resp. s rozvodom manželstva by súhlasila, ale až po vysporiadaní majetku, dovtedy s ním nesúhlasila.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Súd zo sobášneho listu Matričného úradu Q. zo dňa 08.12.1997 zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Q.. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX.

5. Krajský súd v Bratislave v právnej veci manžela: U. Š. proti manželke: L. Š., v konaní o rozvod manželstva, uznesením č.k. 3Co/151/2017-49 zo dňa 30.06.2017 pripustil späťvzatie návrhu na rozvod manželstva, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C/54/2016-32 zo dňa 08.02.2017, ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, zrušil a konanie zastavil. Zároveň žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že u navrhovateľa ide o prvé manželstvo. Manželstvo bolo uzatvárané z lásky. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, respektíve normálne, prvé nezhody začali asi 15 až 20 rokov dozadu. Dôvodom nezhôd boli drobné konflikty, späťne má navrhovateľ taký pocit, že sa nafúkla maličkosť a z toho bol konflikt. Bola tam aj prvá nevera z jeho strany. Tieto nezhody sa snažil vyriešiť cez manželskú poradňu, cez psychológa, avšak vždy mu bolo povedané, že to musí byť riešené z obidvoch strán. Manželka s ním do poradne nechodila, povedala, že ona niečo také nepotrebuje. Pokiaľ ide o rozpad manželstva, myslí si, že to išlo tak postupne, ale klinec bol rok 2015, keď si manželka myslela, že má niečo so susedou z chalupy. Zle si vysvetlila cudzie slovo a z toho bol oheň na streche. S manželkou bývajú v spoločnej domácnosti na L. XX v Q.. Dlhé roky spolu nehospodária, intímne spolu nežijú. Z manželstva pochádzajú dvaja už dospelí synovia, ktorí žijú samostatne. Od predchádzajúceho konania o rozvod manželstva sa v podstate nič nezmenilo, dá sa povedať, že synovia trochu zaintervenovali, navrhovateľ mal snahu o taký neutrálny vzťah. Nepamätá si presne, ale pre nejaké prieky si povedal, že to ukončí a podá opätovne návrh na rozvod. Obnovu manželského spolužitia už nepripúšťa, nemá oň záujem, v súčasnosti má inú známosť. Ohľadom bývania ešte uviedol, že manželka má byť na A. ulici, kde býva mladší syn a starší syn býva samostatne. Navrhovateľ nemá záujem robiť synom nejaké naprieky. Viackrát sa vyjadril, aby si záhradu predali, teda jeho polovicu a kúpili byt. Myslí si, že so synmi vychádzajú primerane.

7. Z výsluchu manželky súd zistil, že rovnako i v prípade manželky ide o prvé manželstvo. Manželstvo uzatvárali preto, lebo sa mali radi, mali spoločné záujmy, cestovali, toto bolo všetko dovtedy pokým neprišli deti. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, keď mal prvý syn rok, presťahovali sa a manžel sa rozhodol odísť za prácou do zahraničia. Keď sa vrátil zo zahraničia, našiel si nové zamestnanie, kde sa zoznámil so svojou prvou partnerkou, to bolo v roku 2001. Už vtedy získal byt na L. ulici, kde si vodil priateľku, čiže prespával striedavo buď na L. alebo u priateľky, v byte v U., kde žila manželka s deťmi, prespával málo. Potom ukončil vzťah s priateľkou. S manželom boli spolu až do roku 2015, kedy sa chystali na dovolenku, vtedy už pozorovala, že sa manžel správa čudne, ako pri jeho prvej známosti, nasledovali dlhé telefonáty so susedou z chalupy. Následne jej aj prostredníctvom syna oznámil, aby sa dohodli, lebo on sa chce znova oženiť. Z výpovede manžela je podľa manželky zrejmé, že všetko hádže na ňu. Manžel ich od všetkého odstaviť, všade začal chodiť sám. Má vedomosť o tom, že manžel chodil do manželskej poradne, respektíve nevie či to bola manželská poradňa alebo len psychiatricka, keďže manžel dodnes berie antidepresívna. S manželom sa nedalo nič riešiť, keďže vždy ju zahriakne, aby bola ticho. Spoločnú domácnosť nevedú. Manželka teraz bola tri mesiace preč, medzitým si manžel do bytu na L. nasťahoval inú partnerku, aktuálne manželka prespáva na L.. V súčasnosti spolu s manželom nehospodária, len mu prispieva na nájom, intímne spolu nežijú už od roku 2015, po tom čo sa dozvedela o jeho vtedajšej partnerke. Manželka si myslela, že po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktorý zrušil rozvod, sa to zmení, avšak manžel si znovu našiel novú partnerku. S manželom sa dohodli, že jeden syn pôjde bývať do jej bytu a spolu s týmto synom pomohli vybaviť hypotéku pre druhého syna. Po tých 30 rokoch, čo spolu prežili, k manželovi ešte niečo cíti, avšak bolí ju, že robí takéto podrazy.

Podľa manželky to vôbec nemuseli riešiť súdom, ak by manžel prišiel a povedal, že má novú partnerku, mohli pristúpiť ku kúpe nového bytu. Na zachovaní manželstva má záujem kvôli problémom s bývaním a aj kvôli deťom. Nesúhlasí s rozvodom manželstva dokým nebudú poriešené majetkové veci. Ak všetko manžel prepíše na deti, potom bude súhlasiť s rozvodom.

8. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

9. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

10. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

11. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh na rozvod manželstva bol podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, čím mal súd preukázanú existenciu kvalifikovaného stupňa rozvratu vzťahov medzi manželmi (ako jediný hmotnoprávny dôvod rozvodu manželstva). Dôkazom je aj snaha navrhovateľa o ukončenie manželstva rozvodom i v minulosti, keď navrhovateľ už v roku 2016 podal návrh na rozvod manželstva, prvoinštančný súd manželstvo účastníkov rozviedol, následne navrhovateľ síce v rámci odvolacieho konania vzal svoj návrh späť, avšak podľa jeho tvrdení sa od predchádzajúceho konania o rozvod manželstva v podstate nič nezmenilo. O existencii kvalifikovaného stupňa rozvratu manželstva je súd presvedčený najmä vzhľadom na skutočnosť, že účastníci dlhodobo nevedú spoločnú domácnosť, spoločne nehospodária, intímne spolu nežijú, nezdievajú spoločné aktivity, bežné rodinné a osobné záležitosti, dokonca ani poriadne vzájomne nekomunikujú, čím si manželstvo neplní ani jednu zo svojich základných funkcií. Navrhovateľ preukázateľne v minulosti mal a aj v súčasnosti má mimomanželskú známosť. Súd mal za preukázané, že zo strany navrhovateľa absentuje akýkoľvek záujem o obnovenie manželských vzťahov, keď tento vyjadril presvedčenie, že nie je nádej na obnovu manželského spolužitia a už nemá záujem zotrvať v takomto zväzku.

Manželka s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila, respektíve svoj súhlas podmieňovala majetkovým vysporiadaním predchádzajúcim rozvodu manželstva. Pokiaľ manželka deklarovala záujem na zachovaní manželstva kvôli následným problémom s bývaním a kvôli deťom, súd na tieto skutočnosti neprihliadol, pretože podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o rozvode prihliada len na záujmy maloletých detí, pričom v danom prípade z manželstva účastníkov pochádzajú dvaja už plnoletí synovia, ktorí žijú samostatne. Súd teda ani uvádzané skutočnosti súvisiace s bývaním, kedy jeden syn žije v byte vo vlastníctve manželky navrhovateľa, resp. dôvody ohľadom potreby riešenia bytových pomerov plnoletých synov účastníkov, nevzhliadol za také dôvody, pre ktoré by považoval za vhodné a potrebné zachovať manželstvo účastníkov konania. Pokiaľ ide o majetkové vysporiadanie manželov, súd poukazuje na platnú právnu úpravu, v zmysle ktorej vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nasleduje až po jeho zániku (napr. po rozvode).

Manželkou deklarovaný záujem na udržaní manželstva nie je podľa súdu dôvodom pre vynútené udržanie manželstva, proti vôli druhého manžela. Nemožno od takého manžela spravodlivo požadovať zachovanie formálneho manželského spolužitia s manželkou proti vôli manžela. Ak by aj súd k uvedenému pristúpil, je zrejmé že by vynútené zotrvanie jedného manžela v manželstve nevedlo k pozitívnemu urovňaniu vzájomných vzťahov, ale práve naopak by mohlo priniesť ich zhoršenie.

Za týchto okolností, keď manželstvo účastníkov je iba formálne pretrvávajúcim zväzkom muža a ženy, pričom nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia a nie je žiaduce zachovávať formálny

zväzok, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a s použitím ustanovenia § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol.

Hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd videl v nezhodách medzi manželmi, v zlej vzájomnej komunikácii a v opakovanom hľadaní mimomanželských známostí u navrhovateľa, pre ktoré navrhovateľ stratil záujem o ďalšie zotrvanie v manželskom zväzku a o obnovenie plnohodnotného manželského spolužitia. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že povinnosť manželov byť si verní, je odrazom zásady monogamie manželstva, ktorá je jedným z pilierov chápania tohto právneho vzťahu a nevera je nespochybniteľným porušením manželských povinností, keď táto narušuje intimitu manželského vzťahu, čo má priamy vplyv na dôveru medzi manželmi, a teda aj ďalšie trvanie manželstva.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon v prípade konania o rozvod manželstva neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods. 2 Zákona o rodine).